

Παραμονή Πρωτοχρονιάς στο ξωκκλήσι του Αγ. Βασιλείου στην Κω (Αθανάσιος Μουστάκης, Δρ Θεολογίας)

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)



Εφέτος ζήσαμε ένα αλλιώτικο απόγευμα παραμονής πρωτοχρονιάς. Μία ομάδα δραστήριων πιστών της Κω με τη στήριξη και τη βοήθεια του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κώου και Νισύρου Ναθαναήλ οργάνωσε την τέλεση του Εσπερινού του Μεγάλου Βασιλείου στο Παλαιό Πυλί της Κω.



Το Παλιό Πυλί, για όσους δεν γνωρίζουν, είναι μία εντυπωσιακή καστροπολιτεία από τη βυζαντινή εποχή. Το 1080 μ.Χ. ο Όσιος Χριστόδουλος έκτισε σε αυτή την Ιερά Μονή της Παναγίας Καστριανών, που ήταν και το πρώτο μοναστήρι του στη Δωδεκάνησο. Αργότερα, αναζητώντας περισσότερη ησυχία, κατέφυγε στην έρημη τότε Πάτμο την οποία του παρεχώρησε ο Αυτοκράτορας Αλέξιος Α΄ Κομνηνός (1081-1118 μ.Χ.) ως αντάλλαγμα για την απόδοση στο δημόσιο ταμείο της περιουσίας που κατείχε η Παναγία Καστριανών στην Κω και σε άλλα νησιά. Να σημειώσουμε ότι την περιουσία αυτή του είχε παραχωρήσει ο Κώος μοναχός Αρσένιος Σκηνοῦριος όταν προσκάλεσε τον Όσιο Χριστόδουλο στην Κω.



Δεν γνωρίζαμε το ξωκκλήσι, το οποίο βρίσκεται στους βορεινούς πρόποδες του λόφου του Παλαιού Πυλίου, λίγο μετά το δάσος του Κονιαριού. Το παλαιότατο εκκλησάκι στο πέρασμα των αιώνων είχε προσχωθεί από χώματα που κατέβαζε η βροχή από τους παρακείμενους λόφους και σχεδόν είχε χαθεί. Ευτυχώς, το 1990 ο Ιάκωβος Δ. Χατζηδανίδ ανέλαβε την αποκατάστασή του με αποτέλεσμα σήμερα, που απόγονοί του, μαζί με την Ιερά Μητρόπολη και άλλους κατοίκους της περιοχής έχουν αναλάβει τη φροντίδα του, ο επισκέπτης νά αντικρύζει ένα ωραιότατο, ταπεινό, αλλά και υποβλητικό συνάμα μονόχωρο ξωκκλήσι που τον οδηγεί σε άλλους χρόνους ...



Ο Εσπερινός ξεκίνησε νωρίς το απόγευμα του Σαββάτου. Χοροστάτησε, με τη χαρακτηριστική του απλότητα, ο Σεβασμιώτατος και οι ιεροψάλτες απέδωσαν κατανυκτικότατα και με γοργό ρυθμό τους ύμνους της διπλής εορτής της 1ης Ιανουαρίου. Στην ακολουθία συμμετείχαν ο π. Ιωάννης Διακοπαναγιώτης, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως, ο π. Μιχαήλ Τσακίρης, εφημέριος της ενορίας του Αμανιού, ο π. Αναστάσιος Τσουκνιάς και ο διάκονος π. Αμβρόσιος Καμπύρογλου.



Παρά το πολύ έντονο κρύο, το οποίο αυξανόταν όσο έπεφτε η νύκτα, πολλοί ήταν αυτοί που είχαν συγκεντρωθεί για να προσευχηθούν και να τιμήσουν τη μνήμη του Μεγάλου Βασιλείου. Ανάμεσά τους ο Ταξίαρχος κ. Στυλιανός Σεργεντάνης, Διοικητής της 80 ΑΔΤΕ, και η Δημοτική Σύμβουλος κ. Ιωάννα Ρούφα.



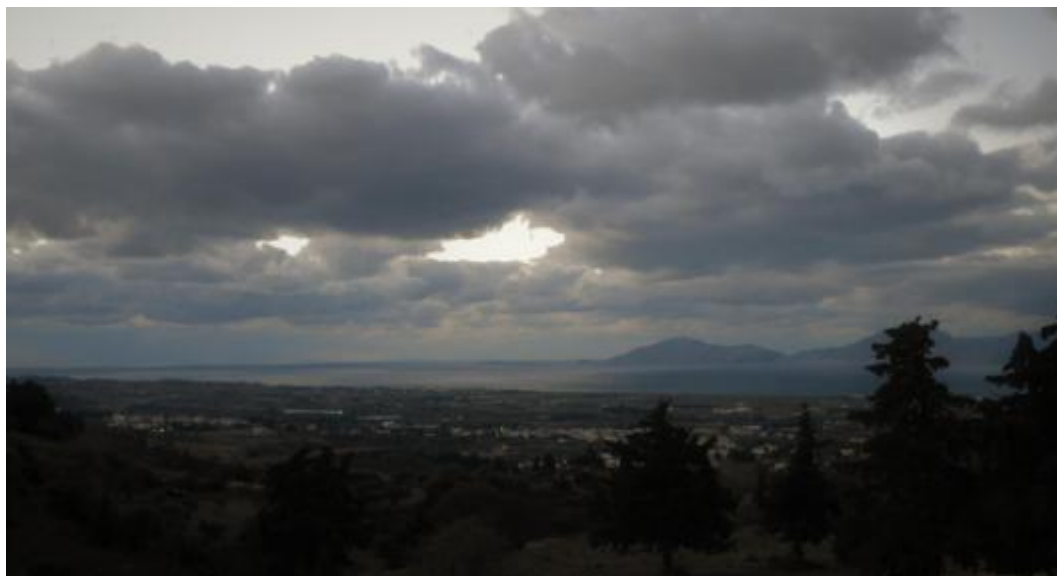
Το τοπίο και οι μνήμες των ασκητών που έζησαν και ασκήθηκαν στην περιοχή υποβάλουν, κατά κυριολεξία, τον προσκυνητή στην αίσθηση ότι βρίσκεται σε άλλο χρόνο, στην ακμάζουσα βυζαντινή Κω του 11ου αιώνα. Οι γύρω απόκρημνοι βράχοι που σκεπάζουν το πλάτωμα που βρίσκεται το εξωκκλήσι μοιάζουν να στεφανώνουν

το χώρο. Το απόγευμα που βρεθήκαμε εκεί σύννεφα κάλυπταν τον ουρανό κάνοντας ακόμη πιο κατανυκτικό το περιβάλλον.



Γύρω από το εκκλησάκι διατηρούνται λείψανα παλαιότερων οικοδομημάτων, τα οποία προέρχονται από τον παλαιό οικισμό που υπήρχε γύρω από το βυζαντινό κάστρο του Παλαιού Πυλίου. Με λιθόστρωτο μονοπάτι ο επισκέπτης μπορεί να οδηγηθεί στα σκαλοπάτια που θα τον ανεβάσουν στην καστροπολιτεία και στους ναούς που σώζονται εκεί.

Παλαιότερα σωζόταν τοιχογραφίες που οι αρχαιολόγοι τις τοποθετούν στον 14ο και στον 17ο αιώνα. Μέσα είναι πολύ μικρό, με λευκούς τοίχους, και για το λόγο αυτό οι περισσότεροι προσκυνητές παραμείναμε έξω υπομένοντας το κρύο. Κάποιοι πήραν το μονοπάτι για το Παλαιό Πυλί, ενώ με την ολοκλήρωση της Ακολουθίας προσφέρθηκε καρδιακό κέρασμα, που ζέστανε την ομήγυρη.



Ομολογώ ότι, παρά το κρύο, δεν μας έκανε καρδιά να φύγουμε θέλοντας να παρατείνουμε την εμπειρία να ζήσουμε για λίγο σε μια άλλη εποχή, σε συνθήκες ζεστές, πρωτόγνωρες.

Ο χώρος είναι πολύ όμορφος για να τον επισκεφθεί κάποιος με την οικογένειά του και να περάσει κάποιες ώρες ανάπαυλας και χαράς, αλλά πραγματικά, δεν ξέρω αν μία ηλιόλουστη μέρα μπορεί να προσφέρει στον επισκέπτη την κατάνυξη και τη ζεστασιά που μας προσέφερε το παγωμένο απόγευμα της παραμονής της Πρωτοχρονιάς του 2017!



Τα αναμμένα κεριά που φώτιζαν διακριτικά τον ναό, το θυμίαμα που ξεχυνόταν μέχρι έξω, οι φωνές των ιεροψαλτών, οι κατανυκτικοί ύμνοι, οι νουθεσίες του

δεσπότη μας, η ζεστασιά αυτών που προετοίμασαν το χώρο και το κέρασμα, όλα δημιουργούσαν μία ατμόσφαιρα κατάλληλη για προσευχή ... Και αυτό δεν το λέω με διάθεση μιας γλυκερής κατάνυξης που συχνά θεωρείται προσόν στην καλλιέργεια της σχέσης μας με τον Θεό και τους Αγίους, αλλά με την έννοια της δημιουργίας των προϋποθέσεων απαγκίστρωσης από τις πολλές βιοτικές μέριμνες, οι οποίες μας παρασύρουν, μας κρατούν δέσμιους και δεν μας επιτρέπουν να δούμε τα πράγματα μέσα από μία άλλη προοπτική. Μέσα από μία προοπτική που μας ελευθερώνει από τα δεσμά και τις έγνοιες της καθημερινότητας που δυναμώνει τη διάθεσή μας για αγώνα, για καλλιέργεια των χαρισμάτων μας, για προσφορά αγάπης και για μία διαφορετική στάση μας απέναντι στα προβλήματα που πολλές φορές μας κάνουν να λυγίζουμε, να σκύβουμε εξουθενωμένοι.



Με αυτές τις σκέψεις ας ξεκινήσουμε τη νέα χρονιά και ας προσπαθήσουμε, με πίστη και έλπίδα, να μην επιτρέψουμε στις δυσκολίες να μας λυγίσουν.

Ας προσβλέπουμε, ακόμη και τη στιγμή που το φως μοιάζει να χάνεται, να σβήνει, στην Ανατολή που πάντοτε ακολουθεί τη νύχτα και φωτίζει τα βήματά μας.

Ελπιδοφόρες οι σκέψεις και με πίστη οι επιλογές μας και για το 2017!

Καλή χρονιά!